

ROK WISŁAWY SZYMBORSKIEJ

Rok 2023 został ustanowiony przez Senat RP ROKIEM WISŁAWY SZYMBORSKIEJ. 2 lipca mija 100. rocznica urodzin poetki, laureatki Literackiej Nagrody Nobla.

Wisława Szymborska urodziła się 2 lipca 1923 roku w folwarku Prowent pod Kórniem. Gdy miała kilka lat, jej rodzina przeniosła się do Krakowa, z którym poetka i eseistka była związana przez całe życie. Podczas II wojny światowej uczęszczała tam na tajne komplety, kończąc je maturą w 1941 roku. W 1945 roku zadebiutowała w krakowskim „Dzienniku Polskim” wierszem „Szukam słowa”.

Wisława Szymborska wydała m.in. tomy poetyckie „Wołanie do Yeti” (1957), „Sto pociech” (1967), „Ludzie na moście” (1986), „Chwila” (2002), „Dwukropek” (2005) i „Tutaj” (2009). Jest też autorką cyklu felietonów pod tytułem „Lektury nadobowiązkowe” oraz zbiorów żartobliwych wierszy i pracy plastycznych „Rymowanki dla dużych dzieci” i „Błysk rewolweru”. W ostatnich latach ukazały się także zbiory jej korespondencji m.in. z Kornelem Filipowiczem („Listy. Najlepiej w życiu ma twój kot”), Zbigniewem Herbertem („Jacyś złośliwi bogowie zakpili z nas okrutnie. Korespondencja 1955-1996”), Joanną Kulmową („Tak wygląda prawdziwa poetka, podciągnij się!”) czy Stanisławem Barańczakiem („Inne pozytywne uczucia też wchodzą w grę. Korespondencja 1972-2011”). Literacka Nagroda Nobla (przyznana w 1996 roku „za poezję, która z ironiczną precyzją pozwala historycznemu i biologicznemu kontekstowi ukazać się we fragmentach ludzkiej rzeczywistości”) to najważniejsze, lecz nie jedyne wyróżnienie, którym uhonorowano poetkę. Jest laureatką m.in. Nagrody Fundacji im. Kościelskich (1990), Nagrody Goethego (1991) i Nagrody Herdera (1995). W 1974 roku została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, w 2005 Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, a w 2011 Orderem Orła Białego.

Wisława Szymborska zmarła w wieku 88 lat 1 lutego 2012 roku w Krakowie. Pochowano ją na tamtejszym Cmentarzu Rakowickim.